

„Jeesus Kristus sama eilen tänään ja iankaikkisesti.”

(Hebr. 13, 8)

Kiertokirje

Lokakuu 2007

Sydämellisesti tervehdin kaikkia veljiä ja sisaria Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme, kaikissa kansoissa ja kansakunnissa. Tässä kiertokirjeessä tulee tulla johdetuksi kaikille silmien eteen, millainen vastuu on yhdistettynä jumalalliseen kutsumiseen ja lähettämiseen.

Me luemme **Jesajasta**, joka eräässä näyssä asetettiin Jumalan läsnäoloon, ja joka kuuli tämän „*Pyhä, pyhä, pyhä on sotajoukkojen Herra!*”, että hän huudahti: „*Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet...*” Silloin kosketti hehkuva hiili hänen huuliaan, ja sillä oli hänen syntinsä ja syyllisyytensä sovitettu. „*Ja minä kuulin Herran äänen sanovan : ‚Kenenkä minä lähetän ? Kuka menee meidän puolestamme ?’ Minä sanoin: ‚Katso, tässä minä olen, lähetä minut.’*” (Jes. 6, 8).

Jeremia kirjoittaa: „Minulle tuli tämä Herran sana: ‚Jo ennekuin minä valmistin sinut äidin kohdussa, minä sinut tunsin, ja ennekuin sinä äidistä synnyit, minä sinut pyhitin; minä asetin sinut kansojen profeetaksi.’” (Jeremia 1, 4-5).

Hesekielistä sanotaan : „ tuli Jumalan sana pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa Kebar-joen varrella, ja hänen päällensä tuli siellä Herran käsi.” (Hes. 1, 3).

Profeettojen palvelustehtävästä apostoli Pietari kirjoittaa: „Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa.” (1.Piet.1, 12).

Kirjeessään Timoteukselle apostoli Paavali painottaa: „Jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta ja on hyödyllinen opetuksesi ja nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin varustautunut.” (2.Tim. 3, 16-17).

Lähetäminen ja vastuu

Herra Jumala toimii aina samalla tavalla. Hän itse määrää, mitä täytyy tapahtua, miten ja milloin ja kenen kautta se tapahtuu. Kaikki Pyhät Kirjoitukset ovat Jumalan Sanaa ja antavat meille tiedon koko Jumalan pelastussuunnitelmasta. Jumala on puhunut pyhittämiensä miesten kautta. Sen tähden on todella kysymys siitä, että me otamme sen siten vastaan ja uskomme, niin kuin Kirjoitukset sen todella sanovat. Vanha ja Uusi testamentti ovat täydellisessä sopusoinnussa: Vanhassa testamentissa Jumala on ilmoittanut kaiken, mikä on päätetty Hänen pelastussuunnitelmassaan, Uuden liiton kuluessa se tapahtuu, aina siihen hetkeen asti, jolloin aika sulautuu iankaikkisuuteen.

Jokaisella Jumalan miehellä oli vastuu, joka säilytettiin hänen päälleen hänen kutsumisessaan. **Nooalla** oli erityinen vastuu omaa aikaansa varten, ja sieltä merkinantovaikutuksella jopa lopunaikaan asti. Meidän Herramme sanoi : „*Niin kuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä.*” (ILuukas 17, 26). Hän suoritti tarkasti Jumalan antaman tehtävän, varoittaen kansaa tulevasta tuomiosta ja rakentaen arkin uskossa ja tottelevaisuudessa (1.Mooses 6, 22). Nooa löysi armon Jumalan tykönä, tehdäkseen Jumalan tahdon. Jumalattomat menivät varoittavan Sanoman ohi ja arkin ohi ja kuolivat. Se, että Jeesus Hengessä on mennyt sinne alas ja on saarnannut vankeudessa oleville hengille, „*nimittäin heille, jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumalan pitkämielisyyttä kärsivällisesti odotti Nooan päivinä*” (1.Piet.3, 19-22), ei hyödyttänyt heitä yhtään: Se oli ainaisesti liian myöhäistä. Vain heidät, jotka menivät arkkiin, pelastettiin.

Nooa vaelsi Jumalan kanssa ja teki kaiken tarkkaan niin, kuin häntä käskettiin. Aivan samoin myös meidän täytyy vaeltaa Jumalan kanssa ja tehdä kaiken tarkkaan Sanan mukaisesti. Ensin Jumala solmi liiton hänen kanssaan ja sitten liiton kaaren, sateenkaaren, kautta koko ihmiskunnan kanssa ja antoi lupauksen, ettei enää kertaakaan hukuttaisi maata vedenpaisumuksen kautta. „*Ja Jumala sanoi: „Tämä on sen liiton merkki, jonka minä ikuisiksi ajoiksi teen itseni ja teidän ja kaikkien elävien olentojen välillä, jotka teidän luonanne ovat: minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva liiton merkinä minun ja maan välillä.*” (1.Mooses 9, 12-13). Meidän kanssamme Jumala on solminut liiton veren kautta Golgatan ristillä iankaikkisen liiton : „*Ja hän sanoi heille: , Tämä on*

minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä.' " (Markus 14, 24). Ilmestyskirjan 10 : ssä Herra tulee alas välittömästi juuri ennen kuningasvaltansa alkua liiton enkelinä sateenkaari päänsä päällä ja vaatii maan omakseen oikeudenmukaisena omistajana, kun hän asettaa jalkansa maan ja meren päälle.

Aabraham, uskon isä, ei katsellut olosuhteita, vaan katseli Näkymätöntä, ikään kuin näkisi Hänet. Sen tähden hän koki, että se lupaus, jonka Jumala oli antanut hänelle, täyttyi. Aabrahamin kanssa pelastushistoria alkaa saada muodon. Meidän lunastajaamme nimitetään myös „Aabrahamin Pojaksi” (Matt. 1, 1). Näin Herra puhui Aabrahamille : „ *Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.*” (1.Mooses 12, 3). Apostoli Paavali on tehnyt siitä meitä varten näin yhteenvedon: „ *...samalla tavalla kuin ,Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi'. Tietäkää siis, että ne jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se julisti Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: ,Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi.*” (Gal. 3, 6-14). Aabrahamin vastuu oli esikuvallinen kaikkia uskovia varten, „ *jotka vaeltavat sen uskon jälkiä*” (Room.4,12). Jumala lahjoitti hänelle lopulta pojan Saaran kautta. Sitten hän teki täydellisessä kuuliaisuudessa, mitä Jumala käski hänen tehdä ja oli jopa valmis uhraamaan lisäksi uhrina, sillä hän uskoi, että Jumala herättäisi hänet kuolleista (1.Mooses 22,5 ; Room.4,17; Hebr. 11,19). Tämä on totinen, elävä usko suorassa vastuussa Jumalan edessä! Jos myös me uskomme kaikki Jumalan lupaukset niin kuin Aabraham, tulemme me näkemään ne täyttyneinä, koska ne ovat Jeesuksessa Kristuksessa kyllä ja amen (2. Kor. 1, 20).

Mooseksella oli vastaten hänen kutsumustaan suuri vastuu Israelin takia. Hänelle ilmestyi Herra Jumala palavassa pensaassa ja antoi hänelle tehtäväksi johtaa kansa ulos, ja Hän vakuutti hänelle, että Hän olisi hänen kanssaan. „*Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: ,Sano israelilaisille näin: Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne; tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon sukupolvesta sukupolveen.*’ ” (2.Mooses 3,15). Mooseksella oli suuri vastuu Israel-seurakunnan takia yhdistettynä lupauksen täyttymyksen kanssa, jonka Herra oli

antanut Aabrahamille: „Neljänsadan vuoden jälkeen minä johdan kansan ulos Egyptistä." (1.Mooses 15,13-14). Hän näki tämän lupauksen täyttyneenä ja sai johtaa Israelin ulos orjuudesta. Mooses koki, että Israel tuli „esikoispojaksi" (2.Mooses 4,22-23), „Jumalan kansaksi" (2.Mooses 5,1) ja „Jumalan seurakunnaksi" (2.Mooses 12).

„Mutta Herra puhui Mooseksen kanssa kasvoista kasvoihin, niin kuin joku puhuu ystävänsä kanssa." (2. Mooses 33,11), ja Mooses pyysi Herralta:

„ Jos siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin ilmoita minulle tiesi, että tulisin tuntemaan sinut ja tietäisin saaneeni armon sinun silmiesi edessä; ja katso: tämä kansa on sinun kansasi." (2. Mooses 33,13). Tämä on jokaisen totisen Jumalan palvelijan kaipaus. Mooseksen vastuu Jumalan edessä oli siinä: tehdä kaikki tarkkaan niin kuin häntä oli käsketty, ja siitä todistukseksi, mitä hänelle paljastuksena oli tehty tiettäväksi; näin se on kirjoitettu Uudessa Testamentissa:

„ Ja Mooses tosin oli, palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa', todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman, mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen huoneensa olemme me , jos loppuun asti pidämme vahvana toivon, rohkeuden ja kerskauksen." (Hebr. 3, 5-6).

Joosualla samoin oli erityinen tehtävä, nimittäin johtaa kansa, joka oli johdettu ulos orjuudesta, Jordan virran yli lupauksen maahan. Herra Jumala puhui Joosualle: „Minun palvelijani Mooses on kuollut; nouse siis ja mene tämän Jordanin yli, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille." (Joosua 1,2). Sitten Joosua käski: „Kulkekaa halki leirin ja käsketään kansaa sanoen: , Valmistakaa itsellenne evästä! sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne , teidän omaksenne antaa.' " (Joosua 1,10-11). Luonnollinen ruoka oli vahvistukseksi tarpeellista, jotta kansa voi mennä ottamaan omaksensa luvatus maan. Me tarvitsemme hengellistä ruokaa, tullaksemme vahvistetuiksi, niin että me voimme ottaa omaksemme kaiken, minkä Jumala on meille luvannut. Joosualla oli samoin suuri vastuu yhdistettynä Israelin kansan kanssa. Hänen palvelustehtävänsä aikana tapahtui työn loppuun saattaminen, jonka Jumala oli aloittanut Mooseksen kautta. Profeetta Moosekselle paljastettu Sana oli liiton arkissa, jota kantoivat sitä

varten määrätty miehet. Jerikon muurit kaatuivat ja lopuksi seisahtui myös aurinko paikoilleen taivaalla niin pitkäksi aikaa, kunnes Jumalan kansa koki täydellisen voiton (Joosua 10).

Elialla oli tehtävä, johdattaa Israelin kansa takaisin Herran, heidän Jumalansa tykö. Hän oli Karmel-vuorella, otti kaksitoista kiveä Israelin heimojen mukaisesti, rakensi alttarin uudelleen, asetti uhrin sen päälle, kaatoi vettä päälle ja huusi Herran Jumalan puoleen ruokauhrin aikaan. Kuuleminen tapahtui heti siinä paikassa, sillä Elia oli tehnyt kaiken Herran Sanan ja käskyn mukaisesti. Hän rukoili: *„Kuule minua, Herra, kuule minua, jotta tämä kansa tunnistaa, että Sinä, Herra, olet totinen Jumala, ja Sinä itse olet tuonut kääntymykseen heidän sydämensä ”* (1.Kuning.18,37). Jumala vastasi tulella, mikä poltti polttouhrin sekä alttarin. *„ Kun koko kansa näki sen, he heittäytyivät kasvoilleen maahan ja huudahtivat : , Herra, Hän on totinen Jumala! Herra, Hän on totinen Jumala! ”* Tämän päivän mukana oli tullut Baalin neljänsadanviidenkymmenen profeetan ja Aseran neljänsadan profeetan loppu. Elialla oli sinä aikana suurin vastuu maan päällä. Jumalallisen kutsumisen nojalla hän teki kuuliaisuudessa, mitä Herra Jumala oli käskenyt hänen tehdä, ja Herra Jumala toi koko kansan kääntymykseen.

Kaikilla profeetoilla, jotka Jumala Vanhan Testamentin aikana lähetti, oli suuri vastuu kunkin kutsumisen ja palvelustehtävän mukaisesti Jumalan edessä, kuin ei kenelläkään toisella kyseessä olevana aikana. Kuitenkin Johannes Kastajan palvelustehtävään Uuden Testamentin alussa oli yhdistetty erityinen pelastushistoriallinen vastuu: Hän oli luvattu profeetta, jonka tuli esitellä luvattu Messias. Hän oli se mies, jonka Jumala lähetti tämän sanoman kanssa kansan tykö, *„ jotta kaikki hänen kauttansa tulisivat uskoon”* (Joh.1,6-13). Iankaikkisuudesta asti tehdyn Jumalan neuvopäätöksen mukaisesti hän valmisti Herralle tien ja käänsi niiden sydämet, jotka olivat vanhatestamentillisten isien uskossa, uuden liiton lasten uskoon. Hänet oli määrätty valmistamaan Herralle otollisen kansan, niin se on kirjoitettu Luukas 1,16-17: *„Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö. Ja hän käy Hänen edellään Elian hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin toimittaakseen Herralle valmistetun kansan.”*

Kuka voi mitata sen, mikä vastuu on yhdistettynä kutsumiseen ja

Jumalan lupaamaan palvelustehtävään, joka on suoraan yhteydessä pelastushistoriaan? Herra itse on ilmoittanut Malakia 3,1: „ *Katso, minä lähetän sanansaattajani edelläni...* ” ja profeetta Jesajan kautta edeltä sanottuna: „ *Ääni huutaa erämaassa:; Raivatkaa Herralle tie...* ” (Jes. 40,3). Uudessa Testamentissa me löydämme tämän palvelustehtävän useammassa paikoissa vahvistettuna: Matt.11,10-15; Mark.1,1-4; Luuk.7,27-30; Joh. 1,19-28.

Meidän Herramme tuli luvattuna Messiaana ja Lunastajana; jonka toiset ottivat vastaan ja toiset hylkäsivät. Hän, joka otti Hänet vastaan, sai oikeuden tulla Jumalan lapseksi (Joh. 1,12-13). Hänen ihmiseksi tulemisessaan Hänellä oli korkein vastuu, nimittäin suorittaa lunastustyö, niin kuin Paavali on sen tuonut esiin: „ *Ja me julistamme teille sen pelastuksen tuovan sanoman, että Jumala on tuonut täyttymykseen sen lupauksen, joka kerran on tullut meidän isiemme osaksi, meitä varten, heidän jälkeläisiään varten, Jeesuksen kuolleista herättämisen kautta.* ” (Apt. 13, 32-33). Meidän vastuumme on siinä, että julistamme ihmiskunnalle tämän täytetyn lunastuksen. Se on määräys uusitamentillista seurakuntaa varten sen perustamisesta asti tuona helluntaipäivänä.

Pietari nousi esiin veljien piirissä, kun ne satakaksikymmentä olivat kokoontuneina yläsalissa (Apt.1,15). Myös tuolloin oli jälleen yksi mies kutsumuksen kanssa ja sen tähden suoran vastuun kanssa Jumalan edessä. Pietari oli se, jolle Herra ensimmäiseksi uskoi taivasten valtakunnan avaimet, hänen osakseen tulleen kutsumisen ja paljastamisen nojalla (Matt.16). Hän toimi ylösnousseen Herran suorassa tehtävässä. Ensimmäisen saarnan piti ensimmäisen hetken Jumalan mies Pyhän Hengen suoran johdon ja innoituksen alla. Tässä täytyy sanoa, että Jumalan miehen viimeinen saarna ennen Jeesuksen Kristuksen takaisin paluuta tulee olemaan sellainen, kuin ensimmäinen oli; ja viimeinen kastetoimitus niin kuin ensimmäinen oli uusitamentillisen seurakunnan perustamisen yhteydessä.

Raamatullinen malli pätee armonajan ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään asti. Ensin tulee saarna, jonka kautta usko saadaan aikaan, sitten tulee Jumalan Hengen vaikuttama katumus, yksilön omantunnon tuskat ja hänen kääntymisensä Kristuksen, Lunastajan tykö, ja sen jälkeen uskovaksitulleen kaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeen.

Paavalilla, jonka kääntymisen, kutsumisen ja lähettämisen kaikki

Raamatun lukijat tuntevat, oli palvelustehtävä erityisen vastuun kanssa uusitamentillisen seurakunnan takia kuin ei ehkä kenelläkään toisella. Hän on asettanut paikoilleen seurakuntajärjestyksen, järjestänyt palvelustehtävät ja lahjat, jotka osaltaan vaikuttavat seurakunnan rakentumiseksi, ja on käsitellyt jokaisen raamatullisen aiheen monipuolisesti. Hänen tehtävänsä on tärkein koko uusitamentillista seurakuntaa varten. Se oli Paavali, joka puhui julki Jumalan edessä kirouksen kaikkien ylle, jotka saarnaavat toista evankeliumia (Gal. 1). Uskonnollinen maailma tänä päivänä on ääriään myöten täynnä sellaisia ihmisiä, jotka julistavat toista Jeesusta ja jotakin muuta evankeliumia, koska he ovat vastaan ottaneet jonkun toisen hengen (2. Kor. 11, 4).

Apostoli Johanneksella, joka karkotettiin Patmoksen saarelle, nimittäin Jumalan Sanan tähden ja Jeesuksen todistuksen tähden (Ilm. 1,9), oli jälleen erityinen vastuu Jumalan edessä. Täydellisessä yksinäisyydessä Herra näytti hänelle kaiken, mikä ajan loppuun asti tapahtuisi. Hän näki Herran valtaistuimella (Ilm. 4), hän näki salaisuuksia täynnä olevan kirjan, joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä (Ilm.5), hän näki täydellistetyn morsiusseurakunnan taivaassa ja kuuli voittajajoukon yhtyvän suureen „Hallelujaahan” (Ilm.19). Hän näki Kristuksen tuhatvuotisen rauhanvaltakunnan, hän näki ensimmäisen ja toisen ylösnousemuksen, hän näki tuomion valkoisen valtaistuimen edessä (Ilm. 20), niin, hän näki myös uuden taivaan ja uuden maan (Ilm. 21). Ei kenelläkään sinä aikana ollut samaa kutsumista eikä määräystä eikä siten sen kanssa suoraa vastuuta Jumalan edessä. Kaiken, minkä hän on nähnyt ja kuullut, hänen täytyi kirjoittaa muistiin (Ilm.1,11), jotta meillä on se tänä päivänä. Amen.

Kirkkohistorian kuluessa esiin astui myös miehiä ilman, että olivat saaneet suoran kutsumisen. He olivat uskonnollisesti innoittuneita miehiä pakanuudesta, jotka kääntyivät kristinuskoon, mutta eivät kääntyneet Kristuksen tykö, puhumattakaan, että heillä oli joku tehtävä tai Jumalan lähettäminen. Niin syntyi Nikean kirkolliskokouksesta v.325 alkaen täysin epäraamatullinen uskontunnustus ja kansankirkko roomalaisessa valtakunnassa ilman apostoleja ja profeettoja — totaalissa vastakkaisuudessa alkuseurakuntaan nähden, joka oli perustettu apostolien ja profeettojen opille (Ef. 2, 20).

Katolisen kirkon tuhannen vuoden herruuden jälkeen seurasi uskonpuhdistuksen aikana valtava hengellinen läpimurto. Wycliff,

Hus ja muut tulivat Jumalan Hengen valaisemiksi, koska he ottivat Pyhät Kirjoitukset käteensä ja Sanan sydämeensä. He ovat raivanneet jo tien uskonpuhdistajille. Sitten astuivat esiin Martin Luther, Philip Melanchton, Huldrych Zwingli ja Johannes Calvin ja toiset evankeliumin vapaan julistuksen kanssa. Sen jälkeen seurasivat muut, syvemmälle menevät herätykset John Wesley'n aikana, johon metodistit vetoavat, John Smithin, baptistien perustajan aikana ja Menno Simonsin, mennoniittien edeltäjän aikana, ja aina Dwight Moodyyn ja moniin muihin asti. Rungas sata vuotta sitten puhkesi valtava helluntaiherätys maailmanlaajuisesti. Yksinkertaiset miehet täytettiin Pyhällä Hengellä ja astuivat esiin kaikkialla ja todistivat Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseksi Lunastajaksi ja myöskin Häneksi, joka kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella (Matt. 3, 11-12; Apt 11, 15-16).

Toisen maailmansodan jälkeen se oli **William Branham**, jonka Jumala on kutsunut erityisellä tavalla, on osoittanut armoaan ja varustanut täydellä valtuutuksella. Jopa hänen vastustajansa myöntävät, että ei mitään sellaista palvelustehtävää ole vielä ollut maan päällä meidän Herramme päivien jälkeen. Seitsemäs toukokuuta 1946 oli aivan erityinen päivä, päivä, jonka Jumala itse on valinnut, antaakseen palvelijalleen tehtävän ja sanoakseen hänelle, mitä hänen kutsumiseensa ja lähettämiseensä on yhteen liitetty. Tämän kanssa me tulemme päälupaukseen meidän aikaamme varten, joka ei voinut jäädä täyttymättä. Toistuvasti olen tuonut esiin, että Jumala tekee kaiken, mikä on yhdistetty Hänen pelastussuunnitelmansa kanssa, Sanansa mukaisesti, ja että se siten on koeteltavissa jokaisena aikana. Koetteleminen täytyy suorittaa ja saa tulla suoritetuksi sen tähden vain Jumalan Sanan perustuksella. Kaikki profetiat ja lupaukset, jotka viittasivat Kristuksen ensimmäiseen tulemukseen, täytyivät tuohon aikaan kirjaimellisesti, mutta kirjanoppineet eivät tunnistanee sitä, koska he olivat omien tulkintojensa kautta sokaistut. Niin se toistuu myös nyt selvästi. Raamatullista profetiaa ei saa missään olosuhteissa tulkita (2.Piet. 1,20); se täytyy nähdä ja tunnistaa täyttymyksessään. Tukinnat ovat vihollisen tekeleitä ja ovat vain meidän tiellämme, ne estävät meitä näkemästä paljastamisen kautta täyttymystä.

Tätä viimeistä armon ajanjaksoa varten Herra Jumala on itse antanut lupauksen:,, Katso, Minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin suuri ja peljättävä Herran päivä tulee." Tämä on NÄIN SANOO HERRA. Vielä me elämme armonajassa, joka kuvataan

pelastuksen päiväksi (Jes.49,6-8; 2.Kor. 6,2). Armonaika on alkanut Kristuksen ensimmäisellä tulemuksella, ja se tulee kansakunnille päättymään Kristuksen takaisinpaluulla, joka on luvattu meille Johanneksen 14 :ssa jakeissa 1-3. Vasta sitten puhkeaa viimeinen, kauhistuttava Herran päivä. Uskollinen Jumala on lunastanut Sanansa — miten se voisi toisin olla? — ja on lähettänyt meille miehen, jonka Hän itse on määrännyt profeetaksi niin kuin Elia. Hän, joka ei sitä näe eikä tunnista, elää hengellisessä pimeydessä, eikä ole Jumalan valtakunnassa tai ei ole tunnistanut Jumalan armollista etsikonpäivää. Vasta kun profeetallinen Sana on paljastettu meille, se valaisee kirkkaana valona pimeydessä (2.Piet. 1, 19).

Tässä yhteydessä nousee kysymys: Mikä on Herran päivä. jonka edellä Elian kaltaisen miehen tuli astua esiin? Sen, mitä Elia on tehnyt, me olemme jo lyhyesti maininneet. Nyt on kyse tehtävästä tätä aikaa varten, nimittäin että Jumalan lasten sydämet kääntyvät pois kaikesta, mikä ei pidä yhtä Hänen Sanansa kanssa, ja tuodaan takaisin Herran luo. Nyt täytyy julistaa kahdentoista apostolin alkuperäinen oppi niinkuin alussa, jotta seurakunta lopunajassa asetetaan jälleen alkuperäiseen tilaansa, nimittäin rakennetaan apostolien ja profeettojen perustukselle, jossa Jeesus Kristus itse on kulmakivi (Ef. 2, 13-22).

Mitä sanovat Kirjoitukset edeltä? Toisaalta, että vääriä profeettoja ja vääriä Kristuksia suurin määrin astuu esiin ja monet johdetaan harhaan — jos olisi mahdollista, vieläpä valitutkin (Matt. 24). Toisaalta: „*Katso, Minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä.*” (Malakia 4,5). Meidän Herramme on vahvistanut tämän tavattoman tärkeän lupauksen Uudessa Testamentissa toistuvasti: „*Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen.*” (Matt 17, 11).

„ *Hän sanoi heille: ,Niin. Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen.‘* ” (Mark.9, 12). Mutta Hän vahvisti myös jo tapahtuneen Johannes Kastajan palvelustehtävän, joka astui esiin Elian hengessä ja voimassa: „ *Elias on jo tullut, kuitenkin he eivät ole tunnistaneet häntä, vaan ovat tehneet hänelle, mitä ovat tahtoneet...*”.

Kirjoitusten paikat, jotka puhuvat siitä, mitä tapahtuu, kun Herranpäivä puhkeaa, ovat meille riittävän tuttuja:

„*Katso, HERRAN päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään autioksi maan ja hävittämään siitä sen*

syntiset..." (Jes. 13,9).

„...aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä."(Joel 2, 31).

„Sillä lähellä on Herran päivä kaikkia pakanakansoja..." (Obadja jae 15).

„Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa ..." (Matt. 24, 29).

„Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa." (Mark. 13, 24).

„Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee..."(Apt.2, 19-20).

„Sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä." (1 Tess.5, 2).

„Mutta HERRAN päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. (2. Piet.3, 10).

Myöskin Johannes asetettiin hengessä Herran päivään (Ilm.1, 10). Hän näki seitsemällä sinetillä sinetöidyn kirjan Hänen kädessään, joka istui valtaistuimella. Ja hän näki, miten Karitsa otti kirjan ja avasi sinetit. Se oli todella veli Branham, jolle Ilmestyskirja paljastettiin yliluonnollisella tavalla — erityisesti maaliskuussa 1963 .

Ensimmäiset neljä sinettiä kulkevat rinnakkain seitsemän seurakuntajakson kanssa. Viides sinetti puhuu jo tapetuista juutalaisista, mutta samaan aikaan heistä, joiden täytyy samoin, kuin heidänkin, kuolla marttyyreina (Ilm. 6,9-11). Tämä tulee tapahtumaan ylöstempauksen jälkeen ja kahden todistajan palvelustehtävän jälkeen (Ilm. 11). Kuudennen sinetin avaamisen kautta me saamme tietää lisää HERRAN päivän puhkeamisesta.

„Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan mustaksi..."(Ilm.6, 12).

Oi, miten kirkas on Jumalan Sana! Ennekuin aurinko kadottaa paisteensa, ja kuu muuttuu vereksi, ennekuin ihmisteot sulavat liekkien hehkussa, ennekuin koko maailman käsittävä „puhdistus" alkaa, Hän halusi lähettää profeetan. Tämä on tärkein lupaus, jonka täytyi tulla meidän ajassamme.

Kun totinen profeetta astuu esiin, jonka palvelustehtävän Jumala vahvistaa, niin tulee sen kautta huomio tulla kiinnitetyksi Sanomaan, jonka hän tuo. Tässä me olemme jälleen tulleet veli Branhamin kutsumisen ja lähettämisen tärkeään kohtaan emmekä häpeä Jumalan valintaa.

Yliluonnollisessa kokemuksessa 11. kesäkuuta 1933 huudahdettiin veli Branhamille kolme kertaa hänen ensimmäisen kastotoimituksensa yhteydessä Ohio-joella hänen ensimmäisen evankelioimisensa jälkeen yliluonnollisesta valopilvestä: „Katso ylös!” Kun veli Branham sitten katsoi ylös, hän näki yliluonnollisen valopilven, ja valtava Herran ääni puhui hänelle: „**Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemusta.**” Minä olen tavannut huhtikuussa 1966 Jeffersonvillessä Indianassa vielä useita silminnäkiätodistajia, jotka olivat läsnä tämän kokemuksen tapahtuessa. Tähän yliluonnolliseen lähettämiseen on yhteen liitetty vastuu Jeesuksen Kristuksen seurakunnasta, jollaista ei vielä milloinkaan aikaisemmin ole ollut olemassa. Lahjat ja kutsumiset, jotka Jumala lahjoittaa, ovat peruuttamattomat (Room. 11, 29). Vielä pätee: „*Jumala ei tee mitään, ellei Hän paljasta salaisuuttaan palvelijoilleen ja profeetoilleen*” (Aamos 3, 7). Niin se on kirjoitettu, niin me sen uskomme. Tämän kanssa on täyttynyt ja vahvistettu lupaus, että Jumala lähettäisi profeetan armonajan lopussa, ennekuin Herran päivä puhkeaa. Ei yksikään Jumalan lapsi saa kulkea minkään Jumalan asettaman palvelustehtävän ohitse, muuten toteutuu apt. 13,41 : „*Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen teille kertoisi.*”

Jumalan ei tarvitse kysyä keneltäkään neuvoa, mitä Hänen tulee tehdä. Hän on yksistään sidottu Sanaansa ja on ottanut kokonaisvastuun oman pelastusneuvopäätöksensä toteutuksesta. Sitten Hän on siirtänyt vastuun samoin kaikille palvelijoilleen, joilla kutsumisen ja lähettämisen kautta on osallisuus siihen. Kahdennellakymmenennellä vuosisadalla — uskotaan se sitten tai ei, hyväksytään se sitten tai ei — ei ole ollut maan päällä ketään miestä, joka olisi saanut, niinkuin veli Branham, suoran kutsumisen, tehtävän, lähettämisen itse Jumalalta, mikä on suoraan yhdistetty jumalallisen pelastussuunnitelman kanssa lopunaikaa varten.

Vielä elävät useimmat ensimmäisen herätysaallon evankelistat,

vielä elävät seuraavien herätysaaltojen karismaattiset persoonallisuudet, ja voitaisiin kysyä heiltä jokaiselta, ovatko h1212e sitten saaneet suoran kutsumisen ja lähettämisen, voivatko he mainita päivän, hetken ja paikan, jolloin HERRA antoi heille pelastushistoriallisen tehtävän. Vaikkakaan ei vielä milloinkaan ole ollut niin paljon uskonnollista harjoitusta, kuin on nyt, rakentavat kaikki kuitenkin enemmän tai vähemmän vaikuttavine ohjelmineen omaa valtakuntaansa Jumalan valtakunnan sisällä. Se on ainoastaan enää huvia raamatullisesti koristelluin kertomuksin.

Minä toistan sen vastuusta Jumalan edessä vielä kerran : Veli Branhamin palvelustehtävän kanssa on täytynyt lupaus profeetta Malakiasta! Jumalan tie johtaa sisään jumalalliseen lähettämiseen eikä sen ohitse. Sen, että me olemme saapuneet lopunaikaan, tietävät kaikki, ja samoin että Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluu on lähellä, joskaan kukaan ei tiedä päivää eikä hetkeä. Kun nyt veli Branhamille sanottiin, että Sanoma, joka hänelle uskottiin, edeltäisi Kristuksen toista tulemusta, silloin se on sitovaa kaikille, jotka haluaisivat olla valmiit Jeesuksen Kristuksen takaisinpaluussa.

Tavallisuudesta poikkeavaan palvelustehtävään Jumala on aina kutsunut vain yksilöitä ja on sen mukana siirtänyt heille myös mitä suurimman vastuun. Jumala itse on asettanut nämä miehet tehtävään ja lähettänyt pelastussuunnitelmaansa vastaten. Ainoastaan hän, joka tämän tunnistaa, vastaanottaa heidän palvelustehtävänsä ja uskoo, mitä Jumala heille on Sanasta paljastanut ja on puhunut heidän kauttaan.

Autuaita ovat kaikki, jotka ottavat Jumalan lähettämän vastaan; voi heitä, jotka eivät sitä tee! lankaikkisesti pysyy se, mitä meidän Herramme on sanonut heistä, jotka Hän lähettää: „*Hän, joka ottaa vastaan teidät, vastaanottaa Minut, ja hän, joka vastaanottaa Minut, ottaa vastaan Hänet, joka on Minut lähettänyt.*” (Matt. 10, 40).

„*Joka kuulee teitä, se kuulee Minua, ja joka hylkää teidät, hylkää Minut; mutta joka hylkää Minut, hylkää Hänet, joka on Minut lähettänyt.*” (Luukas 10, 16).

„*Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka Minä lähetän, se ottaa vastaan Minut; mutta joka ottaa vastaan Minut, se ottaa vastaan Hänet, joka on Minut lähettänyt.*” (Joh. 13, 20).

Yhä uudelleen täytyy jälkipainotuksella painottaa : Hän, joka menee palvelustehtävän ohitse, jonka Jumala on luvannut ja asettanut, menee halveksunnalla Jumalan ja sen ohi, mitä Hän

tekee.

Lujasta kestävästä odotuksesta

Silmäyksessä ylöstempaukseen ja ennalleen palauttamiseen, jonka täytyy tapahtua edeltä, meillä on kaksi erityistä esimerkkiä: **ensimmäinen Eenokin kanssa, toinen Jobin kanssa.** Job koki kaksinkertaisen ennalleen palauttamisen, ja Eenokilla oli todistus, että hän miellytti Jumalaa. **Job** kulki raskaitten koettelemusten läpi kuin ei kukaan toinen hänen aikanaan. Kun Jumalan pojat tulivat yhteen erääseen kokoukseen Herran Jumalan eteen, tapahtui, että saatana myös osallistui siihen. Hän pyysi lupaa; saada ottaa Jobilta kaiken. Sitten saatana iski kaikella voimalla, ja se oli se hetki, jolloin jopa Jobin vaimo sanoi: „*Vieläkö pysyt hurskaudessa? Kiroa Jumala ja kuole.*” (Job 2). Mutta Job pysyi Jumalalle uskollisena, ja Jumala osoitti palvelijalleen uskollisuutta: saatana on voinut tuhota kaiken, mutta ei ole saanut koskea hänen sieluunsa. Lopuksi koettelemuksen päättyessä oli ennalleen palauttaminen, ja Herra käänsi: „*Jobin kohtalon ja antoi Jobille kaikkea kaksin verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut.*” (42,10).

Uudessa Testamentissa Jaakob on tarttunut aiheeseen ja rohkaisee uskovia lujaan kärsivälliseen odotukseen. Hän kirjoittaa kevät- ja myöhäissateesta ennen Herran saapumista ja kehoittaa meitä: „*Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra on hänelle valmistanut...*”(Jaakob 5.7-11). Kaikille, jotka ajattelevat sitä vakavasti ja haluaisivat olla osalliset ennalleen palauttamiseen ja ylöstempaukseen, on myös seuraava Sana suunnattu: „*Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä ,vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka luvattu on.*” (Hebr. 10,35-39). Niin, tule pian, Herra Jeesus! Amen.

Eenokin, Aadamista seitsemännen, osaksi tuli erityinen etuoikeus. Hän vaelsi Jumalan kanssa „*...eikä häntä yht'äkkiä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois*” (1.Moos. 5,21-24). Hän antoi ainoastaan yhden profetian, jota ei ole lainkaan kirjoitettu Vanhassa Testamentissa, vaan vasta Uudessa: „*Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut sanoen: ,Katso, Herra tulee*

tuhannen tuhansine pyhinensä tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet." (Juuda 14-15). Eenokista me luemme samoin Uudessa Testamentissa:,, Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle." (Hebr. 11, 5). Tämä on tärkein sanoma kaikille, jotka haluaisivat tulla ylöstemmatuiksi! Jumalan Pojasta on kirjoitettu:,, *Ja katso ,taivaista kuului ääni, joka sanoi:; Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt!*" (Matt. 3,17). Aivan samoin kaikkien Jumalan poikien ja tyttärien täytyy saavuttaa Jumalan mielisuosio uskossa ja kuuliaisuudessa vesi- ja henkikasteen kautta pyhityksessä, sillä Hän „rakkaudessa määräsi edeltäpäin meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan." (Ef. 1, 5).

Lukekaamme, mitä luvattiin kaikille, joiden yllä lepää Jumalan mielisuosio niinkuin Eenokin yllä: „*Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellansa.*" (Ilm. 3. 21).

Mikä korkea kutsumus, valinta ja määräpaikka on valmiina kaikkia varten, jotka ovat osallisia ensimmäiseen ylösnousemukseen ja temmataan ylös! Suuri oppitunti, jonka me opimme Eenokin, Aadamista seitsemännän, kautta, on: vaeltaminen Jumalan kanssa johtaa todistukseen, että me olemme Jumalalle otollisia, ja johtaa sitten ylöstempaukseen.

Jumalallinen lähettäminen on sitova

Nyt meidän täytyy ottaa huomioon Herran Sana : „Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan..." (Matt. 10, 41). Luonnollisesti myös ovat tunnettuja väitteet, nimittäin että jo monia on astunut esiin, jotka ovat sanoneet olevansa profeettoja ja ovat muodostaneet jonkun uuden uskonyhteisön tai uskonnon seuraajiensa kanssa. Kuitenkin juuri tuossa on selvä tuntomerkki, että he olivat vääriä profeettoja. Totinen profeetta on Jumalan lähettämä mies jumalallisen sanoman kanssa seurakuntaa varten, Jumalan pelastusneuvopäätöstä vastaten. Hän ei raivaa omaa tietänsä, hän raivaa Herran tietä ja yhdistää morsiamen ja Yljän.

Jumala on meidän ajassamme tosin ottanut palvelijansa, kuitenkin Sanoma on jäänyt meille. Nyt on vain olemassa yksi kysymys: Kuka kantaa tätä Sanomaa Jumalan tehtävään asettamana kristallinkirkkaana kaikkeen maailmaan? Kuka ei lisää mitään Pyhiin Kirjoituksiin, ja kuka ei tulkitse yhtäkään profeetan ilmausta? Kuka sanoo ihmiskunnalle, että Jumala on vastuullinen vain siitä, mitä Hän on Sanassaan luvannut ja paljastanut viimeisen sanoman kautta? Se, mitä ihmiset odottavat saavansa. mutta mitä ei nimenomaan ole kirjoitettuna Pyhissä Kirjoituksissa, tuo vain jakautumisia ja johtaa pettymykseen.

Myöskään Matteuksen 25. : ttä ei saa tulkita. Siellä me löydämme kuvauksen, mitä tapahtuu taivaallisen Yljän takaisinpaluussa. Viisaat neitsyet menevät sisään hääaterialle, tyhmät seisovat suljetun oven takana. On kirjoitettu: „Ne, jotka olivat valmiit, menivät sisään hääaterialle, ja ovi suljettiin.” (Jae 10). Luvussa 24 kuvataan lopunaika todella kaikilta alueilta, kuin ei missään muussa Raamatunpaikassa. Siinä Mestarilta kysytään: *„Sano meille, milloin se tapahtuu? Ja mikä on Sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?”* Ja sitten seuraa kaiken sen luetteleminen, mitä lopunajassa maan päällä tapahtuisi, aina varoitukseen asti: *„Sillä vääriä Kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin:”*

Kuitenkin valitut ovat ainoat, joita ei johdeta harhaan. Väärät voidellut ja väärät profeetat tuntevat olevansa vahvistettuja merkkien ja ihmeitten kautta, mutta he eivät pidä yhtä Kristuksen opin kanssa, niinkuin apostolit ja profeetat sen julistivat. Luvun 24 lopussa Herra asettaa kysymyksen: *„Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija , jonka hänen Herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa oikealla ajalla?”* Tämä muistuttaa meitä Herran ilmauksesta: *„Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.”* (Joh.4.34). Uskollinen Herra vie päätökseen lunastustekonsa omiensa kanssa, jotka löydetään Hänen tahdostaan ja Sanastaan.

Lunastustyön täydellistyttäminen tapahtuu nyt. Jumalan Sana on tullut meille hengelliseksi ruoaksi ja täydelliseksi suunnanantajaksi. Kuitenkin meidän kaipauksemme on se, että Jumalan tahto paljastetaan meille loppuun asti juuri Hänen työnsä täydellistyttämisen yhteydessä. Jumalan paljastama Sana

ainutkertaisesti siunatun ja Jumalan vahvistaman veli Branhamin palvelustehtävän kautta on tuore manna, joka asetetaan nyt koko maapallolla kaikelle palvelusväelle hengellisenä ruokana käytettäväksi. Ainoastaan siten toteutuu ykseys Jeesuksen Kristuksen morsiusseurakunnassa, kun kaikki Sanan palvelijat ottavat täyden vastuun Jumalan edessä ja julistavat Jumalan kansalle saman Sanan eivätkä kanna esiin erityisoppeja. Jumala on todella paljastanut meille veli Branhamin palvelustehtävän kautta kaikki salaisuudet, jotka olivat Sanassa kätkeytyinä, ja on lahjoittanut kaiken mukaansa ottavan raamatullisen opetuksen. Hän antoi lupauksen: „Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.” (Aamos 8,11). Herralta olkoon kiitos, että Hän on antanut meille oikeaan aikaan hengellisen ruoan!

Ei minään ajankohtana ole Jumalan Sanaa tehty tiettäväksi niin syvällisesti ja laajasti 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan asti kuin nyt. Meidät on todella asetettu Jumalan huoneen kaikkien hyvyyksien haltijoiksi ja saamme sen tähden sanoa Paavalin kanssa totuudenmukaisesti : „Niin pitäkään jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. Sitä tässä asiantilassa ennen muuta vaaditaan, että jokainen havaitaan uskolliseksi.” (1. Kor. 4)

Matteuksen 25.:ssa Yljän tulemuksen yhteydessä on puhe „neitsyistä”. Paavali kirjoittaa viittauksella seurakuntaan näin: „...minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.” (2.Kor.11). Aabrahamin aikana Elieser lähetettiin etsimään morsian luvattua poikaa, lisäksi, varten: „Ja tyttö oli näöltään hyvin ihana, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut.” (1. Mooses 24,16). Neitsyt-symboli merkitsee, että morsiusseurakunnan kansakunnista täytyy olla irrottanut kaikesta hengellisestä saastutuksesta ja uskonnollisesta haureellisuudesta, voidakseen kohdata Yljän puhtaana ja tahrattomana. Täydellistytymisessä tosiuskovat kuvataan viisaina neitsyinä, koska he eivät ole uloskutsumisensa ja erottautumisensa jälkeen syyllistyneet hengellis-uskonnolliseen saastutukseen. Taivaallinen Ylkä noutaa kotiin puhtaan, tahrattoman neitsyen morsiamenaan.

Vanhassa Testamentissa Israel kuvataan neitsyenä, nimittäin kokoamisensa yhteydessä päivien lopulla: „lankaikkisella

rakkaudella minä olen sinua rakastanut; sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta. Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel." (Jer.31,3-4). Ilmestyskirjan 14.:ssä näytetään 144000 Israelin kahdestatoista heimosta Karitsan kanssa Siionin vuorella. Heistä sanotaan: „Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee.” He eivät ole aikaisemmin kuuluneet mihinkään ryhmään Israelissa. He ovat juutalaisia, jotka odottavat sitä hetkeä, jolloin kaksi profeetta astuu esiin Jumalan tehtävään asettamana Jerusalemissa. Ilmestyskirjan 12.:ssa nainen edustaa totista seurakuntaa, Ilmestyskirjan 17.:ssä langennut nainen edustaa „maailman kirkkoa”.

Verratkaamme päälupausta Jumalan pojan syntymisestä poikalapsen syntymän kanssa, joka temmataan ylös (Ilm. 12,5). Koko luomakunta odottaa Jumalan poikien ilmitulemista (Room. 8, 19-27). Lunastajamme syntymästä me luemme: „ Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan.” (Jes. 7,14). Mariasta, neitsyestä, — ei „nuori nainen” niinkuin pilkkaajat viime aikoina ovat väittäneet — me luemme, että enkeli Gabriel antoi hänelle lupauksen Jumalan Pojan syntymästä. Hän uskoi lupauksen Sanan, Pyhä Henki tuli hänen yllensä, Korkeimman voima varjosi hänet, Sana tuli lihaksi, ja Jumalan Poika syntyi (Matt. 1, Luukas 1).

Maria on esikuva viisaille neitsyeille. He eivät vastaanota ainoastaan Hengen voittoa niin kuin tyhmit neitsyet, vaan he ottavat vastaan vain Sana-siemenen — heillä ei ole mitään tekemistä jonkun miehen kanssa, joka kantaa esiin tulkintoja, niin kuin ei Mariakaan tiennyt miehestä mitään (Luukas 1, 34). Sana on siemen, ja Pyhä Henki tulee Jumalan voimana, niinkuin Marian ylle, niin myös viisaitten neitsyeitten ylle. Viisailla ei ole vain lamput, se tarkoittaa valaistusta, vaan Hengen täyteys astioissa, heidän itse ovat tulleet astioiksi Herran kunniaksi (2.Tim. 2, 19-20).

Vastuu Jumalan edessä

Tämän kanssa me tulemme vastuuseen Jumalan edessä meidän ajassamme. Kaikilla profeetoilla oli oma aikansa ja palvelustehtävänsä. Jokainen Jumalan kutsuma palvelija on suorittanut omana aikanaan palvelustehtävänsä Jumalan tahdon ja Sanan mukaisesti. Johannes Kastajalla oli tehtävänsä, Pietarilla ja

Paavalilla samoin, Johanneksella Patmoksen saarella myös ja, niinkuin me kiitollisina tunnustamme, veli Branhamilla samaten. Hänellä oli kaikkien aikojen suurin vastuu, nimittäin, tehdä yhteenveto siitä, mitä ihmiskunnan alusta asti profeettojen ja apostolien kautta paljastettiin, julistaa se ja siten tuoda morsiusseurakunta takaisin alkuperäiseen Sanaan. Jokaisella raamatullisesti uskovalla on oikeus kysyä, kenellä sitten nyt, tässä ajanjaksossa, näin vähän ennen Kristuksen takaisinpaluuta, on suora kutsuminen ja lähettäminen Jumalalta, kantaa Sanoma kaikkeen maailmaan?

Ei kenenkään Jumalan palvelijan täydy puhua omassa asiassa. Sitä ei tarvinnut tehdä yhdenkään profeetan eikä apostolin. Kuitenkin kaikki profeetat ja apostolit ovat jumalallisen kutsun ja lähettämisen nojalla saaneet kannettavakseen vastuun Jumalalta, ja he tiesivät palvelustehtävästään. Näin sanoi esimerkiksi Pietari: „*Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon.*” (Apt. 15, 7). Paavali todistaa: „*Sillä näin on Herra meitä käsenyt: Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.*” (Apt. 13, 46-49). Johannes Kastaja, kun häneltä kysyttiin, kuka hän sitten on, vastasi: „*Minä olen huutavan ääni erämaassa: Tehkää tie tasaiseksi Herralle*”, niinkuin profeetta Jesaja on sanonut.” (Joh. 1, 23). Raamatun viimeisessä luvussa on kirjoitettu: „*Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää.*” (Ilm. 22, 6).

Onhan toki kaikille tunnettua, että maan päällä on persoonallisuuksia, jotka monilla alueilla kantavat vastuuta, mutta se ei ole meidän aiheemme. Meidän kanssamme on kyse vastuusta Jumalan valtakunnassa. Tässä suorassa vastuussa Jumalalle minä olen yli neljäkymmentä vuotta tehnyt sen, mitä Herra itse on minua käsenyt tekemään 2. huhtikuuta 1962 aamunkoitteessa. Vaikka saatana on pannut kaiken liikkeelle vuodesta 1979 lähtien tuhotakseen minut ja työn, minun täytyy, uskollisena taivaalliselle kutsumiselleni, suorittaa minulle annettu tehtävä täydessä vastuussa Jumalan edessä.

Se ei ole minun työni, vaan Herran työ, ei minun Sanani, vaan Hänen Sanansa, ei minun seurakuntani, vaan Hänen seurakuntansa, jonka Hän itse on lunastanut, jonka Hän nyt kutsuu

ulos viimeisen Sanoman kautta (2. Kor. 6, 14 -18), ja joka aivan lopuksi asetetaan Hänen kasvojensa eteen ilman tahroja ja ilman rypyjä (Ef. 5, 27). Hänellä, taivaallisella Yljällä on morsian maan päällä, ja kaikki, jotka luetaan morsiusseurakuntaan, kuulevat nyt Yljän äänen.

Me olemme Jumalalle kiitollisia koko sydämestämme, että Hänen Sanansa kaikkine lupauksineen kannetaan nyt, armonajan lopussa, viimeisen kerran kaikkeen maailmaan, kiitollisia kaikista veljistä, jotka ottavat osaa siihen, kiitollisia seurakunnasta Krefeldissä, kiitollisia lähetystyöstä. Eryteisesti olemme kiitollisia myös siitä, että voimme lähettää televisiolähetykset saksan-, englannin- ja venäjänkielillä eri maissa. Sen kautta miljoonat ovat saaneet kuulla iankaikkisesti pätevän evankeliumin. Eryteisesti Afrikan mantereella sato on ylen runsas. Saarnat kuukauden ensimmäisinä viikonloppuina Missionszentrumissa (lähetyskeskuksessa) Krefeldissä, jotka simultaanisti tulkitaan kahdelletoista eri kielelle, ja seitsemällä kielellä lähetetään internetin kautta livenä koko maailmaan, saavuttavat suuren suosion. Uusimpana, myös Zürichistä live-lähetys kahdella kielellä on mahdollinen. Kaikki ovat sydämellisesti kutsutut olemaan osallisia siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee.

Veli Branhamin saarnojen, kiertokirjeiden ja kirjasten lähettämisen kautta tärkeimmillä kielillä on annettu mahdollisuus, että morsiusseurakunta maailmanlaajuisesti tuodaan tasatahtiin. „*Ja hän sanoi minulle : ,Älä aseta tämän kirjan profetian sanoja sinetin alle; sillä aika on lähellä.*” (Ilm. 22, 10). Sinettien avaamisen jälkeen me tunnistamme sitä enemmän, että aika on lähellä. Kenellä on korva kuulla, hän kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo nyt! Amen.

Lähetyskertomus

On valtavaa, kun saa olla kokemassa mukana, mitä Jumala tekee maailmanlaajuisesti.

Suurin osa vuodesta 2007 on takanamme, ja jokainen kuukausi oli täynnä erityisiä kokouksia eri maissa. Yksistään heinäkuun matkallani viiden Afrikan maan läpi seitsemänkymmentäviisi — kahdeksankymmentätuhatta ihmistä on kuullut Jumalan Sanan. Kokonaiset jalkapallostadionit olivat täynnä, jopa kahdeksaantuhanteen nousseista ihmismääristä. Tuollaiset

kokoukset noin monine ihmisineen ovat meille tuskin kuviteltavissa. 21 kokouksessa Jumala on siunannut niin valtavasti, että paljon hedelmää on tullut esiin iankaikkisuutta varten. Jumalan armon kautta, kutsumiselle uskollisena, niin kuin menneinä 40 :n vuoden aikana, minä voin yhä uudelleen kulkea joka kuukausi lähetysmatkat. Yleisesti ottaen minä olen noin 14 päivää Missionszentrumissa ja 14 päivää lähetysmatkoilla. Minä kiitän kaikkia rukouksista, jotka seuraavat minua.

Tapahtuu todella voittokulku Totuuden puolesta. Viimeinen kutsu kuuluu, ja kaikki joilla on korva kuulla, mitä Henki sanoo seurakunnille, tulevat ulos, heidät erotetaan, puhdistetaan ja kirkastetaan. Jeesus Kristus, meidän Herramme ja Lunastajamme, on Golgatan voittaja. Hän on kruunannut lunastustyön ylösnousemuksellaan, on voittanut kuoleman, saatanan ja helvetin, ja on antanut meille tehtävän, toimia uskonkuuliaisuudessa kaikkien kansakuntien keskuudessa Hänen Nimessään (Room.1, 5-6). Paavali kirjoittaa uskovista : „...*joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte...*”. Tänä päivänä tämä Sana on suunnattu meille. Me kuulumme heihin, jotka ovat vastaanottaneet jumalallisen lähettämisen ja Sanoman ja uskomme koko sydämestämme.

Kuitenkin ikuisesti pysyy se, mitä roomalaiskirje 11,4-7 on kirjoitettu. Ensiksi kysymys : „Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan. ...mutta valitut ovat sen saavuttaneet...”. Nämä ovat valtavia ilmauksia, jumalallisia tosiasioita jokaisessa ajanjaksossa. Valitut muodostavat nyt jäännöksen, ja vain he ovat ne, jotka tulevat saavuttamaan päämäärän.

Aivan samoin pysyy voimassa tosiasia, jonka meidän Herramme on ilmaissut Joh. 8,47 : ssä : „Hän, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat...”. Sama on Sanan kanssa 1. Joh. 2, 21 : „En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, päinvastoin, koska te tiedätte sen ja tiedätte, ettei millään valheella ole alkuperäänsä Totuudessa.” 1. Joh.4,6 : ssa apostoli uskaltaa sanoa: „Mutta me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä.” Niin se oli aina valittujen kanssa, niin se on myös tänä päivänä. Me olemme kirjoittaneet tässä kiertokirjeessä lähettamisestä ja vastuusta. Sellainen vastuu on annettu minulle ja kaikille totisille Jumalan palvelijoille kannettavaksi. Saarnaajat, jotka kateudesta ja

kateellisuudesta levittävät kauheita juoruja ja suorittavat mainemurhan, vastaavat siitä Jumalan edessä. He paljastavat se kautta ainoastaan varsinaisen luonteensa, ja niin toteutuu, mitä on kirjoitettu : „*Silla tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme, eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli paholaisesta ja tappoi veljensä...*” (1. Joh. 3,11-12).

Valitettavasti alusta asti on ollut kaksi erilaista siementä: toiset vihaavat, toisia vihataan; toiset tappavat, toiset tapetaan; toiset vainoavat, toisia vainotaan, toisia panetellaan jne. Minä katselen kaikkien todellisten veljien kanssa, jotka koko maapallolla ovat ottaneet kannettavakseen vastuun Jumalan edessä, sitä, mitä uskollinen Herra tekee meidän ajassamme rakentumiseksi, enkä sitä, mitä saatana, joka on varas ja murhaaja, tekee tuhoamiseksi. Se nimenomaan paljastaa, kenenkä palveluksessa joku on.

Kaikki, jotka levittävät omia tulkintojaan ja vetävät ihmisiä seuraamaan itseään, ovat vain yhdessä kohdassa yksimielisiä, nimittäin tehdä totisen Sanan kantaja epäuskottavaksi. Ja tämä tapahtuu, jotta he voivat tehdä omat tulkintansa kansalle uskottavaksi. Ja juuri se on vihollisen tekele hurskaan naamion alla. Ainoastaan Jumalan Sana pysyy iankaikkisesti, ja vain Jumalan Sana on alkuperäinen siemen. Todellinen morsian on Sana-morsian.

Mitä tulee veli Branhamin palvelustehtävään, niin minä olen alusta asti todistanut sen — se voidaan lukea myös kaikista kiertokirjeistä vuodesta 1966 lähtien — että hän oli Jumalan lähettämä mies, luvattu profeetta tätä aikaa varten. Aivan samoin minä olen yhä uudelleen viitannut siihen, että ei ole sallittua vääntää kieroon veli Branhamin lausuntoja omaksi kadotukseksi (2.Piet.3, 14-18), sen kautta tuetakseen omia oppeja. Ajatellaanpa yksistään sitä, kuinka monia eri käsityksiä on liikkeellä samasta aiheesta sanoman sisällä, silloin saisi myös yksinkertaisimman mieleen juolahtaa, ettei jokainen voi olla oikea. Jumalalla on vain oikea vastaus jokaiseen aiheeseen. Minulle Sanoma on Sana ja Sana on Sanoma, eikä mitään saa muuttaa tai lisätä. Se on täydellisessä sopuinnussa.

Raamatunpainos

Minä pidän sitä suurena etuoikeutena, että olen kasvanut uskovien vanhempien kodissa, missä perhehartaudet

Raamatunlukemisineen olivat itsestäänselvyys. Pitkäperjantaista 1945 lähtien minä itse olen lukenut sitä päivittäin. Jos ensiksi oli Lutherin Raamattu, niin tuli ilmeiseksi monien vuosien kuluessa, että minä luin sitä myös useampina muina saksalaisina käännöksinä ja muunkielisinä.

Niin kuin jokaiselle tulee suositukseksi joku tietty, itselle luotettava, käännös, niin on minullekin tullut Mengen Raamattu luotettavimmaksi kielellisen ilmaisun ja sisällön ulosannin perusteella kaikkien vuosien kuluessa. Se, mikä ei siinä miellytä minua, ovat monet kääntäjän välihuomautukset, jotka tuovat ilmi hänen oman mielipiteensä, ja myös, että jakeitten alut eivät yhtenäisessä tekstissä tule tarpeeksi esiin. Minä olen etsinyt Raamattua, jossa on kirjoitettuna vain Jumalan Sana, joka on selvä ja kokonaiskuvallinen, ja jossa on jaetiedot rivin alussa, mutta valitettavasti en ole löytänyt yhtäkään, joka olisi tyydyttänyt kaikki vaatimukset. Tästä syystä olen päättänyt näin antaa painaa Raamatun tohtori Hermann Mengen käännöksenä, että se on samalla tavalla luettavissa nuoria ja vanhoja varten. Saksalainen raamattuseura Stuttgartissa esitti mielipiteensä meidän tiedustelumme, ottaa painaminen tehtäväkseen, vastaten myöntävästi. Me Missionszentrumissa olemme suorittaneet esityön siihen, lukemalla rivi riviltä, jae jakeelta, luku luvulta useampia kertoja ja olemme perusteellisesti menneet sen lävitse. Siellä, missä joku toinen sana suluissa on annettu valittavaksi, me olemme ottaneet toisia käännöksiä neuvoksi, todetaksemme, mikä sana parhaiten sopii siihen tarkoitukseen.

Minulle se merkitsee hyvin paljon, että saan kruunata sen palvelustehtävän, jonka Herra on uskonut minulle, tällä raamattujulkaisulla. Minä iloitsen, että se on nyt meidän käytettävissämme, joille Jumalan Sana merkitsee kaikkea. Se on nahkanidos, siinä on kultareunus ja sitä voidaan tilata täältä Missionszentrumista. Se lähetetään, niinkuin kaikki muukin kirjallisuus, maksutta. Hän, joka haluaisi osallistua kuluihin, voi tehdä sen vapaaehtoisella perusteella annin muodossa.

Minun vilpitön kiitokseni on osoitettu saksalaiselle raamattuseuralle Stuttgartissa, samoin kuin kaikille, jotka kunnioituksella Jumalan Sanan edessä ovat tehneet työtä siinä mukana täällä Krefeldissä.

Jumalan tehtävässä toimien

Bro. Frank

<http://www.freie-volksmission.de/sprache/finnisch/>

Veli Frank sillä paikalla, jonka Jumala on
Määrännyt hänä varten, saamaaraan sanaa.
Tämä kuva on samoin syyskuulta 2007

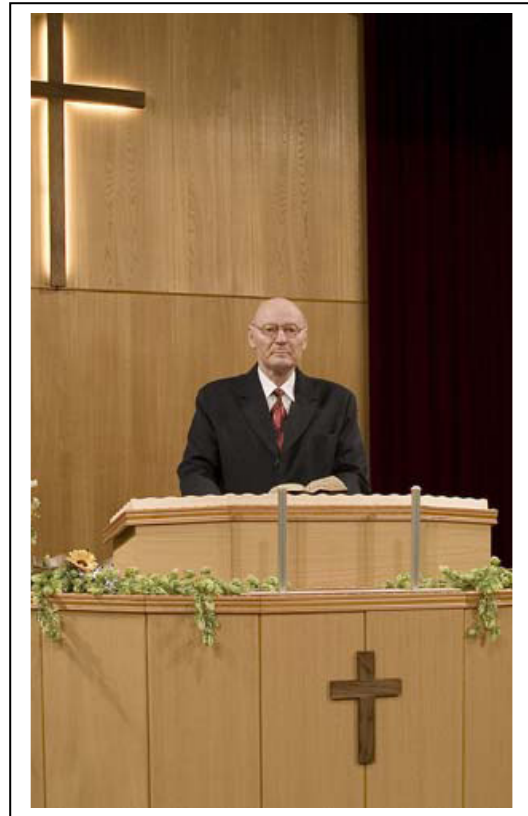
Enkö halua olla ristin taistelija,
enkö halua seurata Kristusta,
enkö halua seistä Jeesuksen puolella,
ja kantaa Hänen häpeäänsä?

Se tie on punainen todistajain verestä;
tulisiko minun kävellä ruusuilla?
Missä toiset menevät virtaa vastaan,
tulisiko minun jäädä rannalle seisomaan?

Eikö ole vihollista, joka asettuu eteeni,
eikö mitään tointa kättäni varten?
Kantaako minua ehkä vääränlainen
Maailma hellästi luvattuun maahan?

Ei, hänen täytyy taistella, joka voittaa
haluaa; sen tähden, Vapahtaja, anna
minulle voimaa, taistellakseni
oikein, kärsiäkseni hiljaa, urhoollisuudessa.

***Pukekaa yllenne Jumalan koko
sota-asu, voidaksenne kestää
perkeleen kavalat juonet.***
(Ef. 6, 11).

60 vuotta, Israelin valtio Toukokuu 1948 - toukokuu 2008

NÄIN SANOO HERRA : „*Palaja kotiin, neitsyt Israel, palaja näihin kaupunkeihisi.*” (Jer.31, 21).

„*Kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista, niin minä osoitan heissä pyhyiteni lukuisain pakanakansain silmien edessä.*” (Hes. 39, 27).

„*Silloin minä käännän kansani Israelin kohtalon... Minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää revitä pois maastansa, jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi.*” (Aamos 9, 14-15).

„*Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.*” (Matt. 24, 32-35).

„*...ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.*” (Luukas 21, 24).

Me olemme se etuoikeutettu sukupolvi, joka kaiken tämän kokee mukana, mitä Jumala on luvannut Israelille. Me siunaamme Israelin kansaa Herran Jumalan, Elohim-Jahweh'n Nimessä, ja toivotamme rauhaa Jerusalemlle — Shalom !

Kutsu juhlamatkalle vuonna 2008

Jos Jumala niin suo, ja me elämme, on suunniteltu erityinen Israel-matka 5.:stä 15.:een toukokuuta 2008 Israelin valtionperustamisen 60. vuosipäivän juhlien aikana. Tähän asti on jokainen Israel-matka tullut kaikille osanottajille pysyväksi siunaukseksi. Olisi hienoa, jos tällä kertaa monet veljet ja sisaret ja ystävät, ennen kaikkea nuoret, tulisivat mukaan. Pyhä maa on uskoille myös lomamaana suositeltava. Päätäkää nopeasti, ja antakaa meidän mahdollisimman pian saada ilmoituksenne.

Heinäkuussa meillä oli 21 suurokokousta viidessä Afrikan maassa. Kaiken kaikkiaan seitsemänkymmentäviisi- — kahdeksankymmentätuhatta ihmistä ovat osallistuneet niihin eri kaupungeissa. Kaksi valokuvaa, Lubumbashi'sta ja Mbuji Mayi'sta, Kongon tasavallasta näyttävät meille, että vielä tänä päivänä ihmiset virtaavat yhteen kuullakseen Jumalan totista Sanaa. Näihin kokouksiin tuli pääasiassa veljiä ja sisaria, jotka ovat perehtyneet lopunajansanomaa ja ovat kastetut Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeen. Erityinen kiitos olkoon lausuttu meidän veljillemme, jotka olivat kaiken niin hyvin suunnitelleet ja edeltä valmistaneet.

